OMILJENA DESTINACIJA Atletska igraonica »Kvarnera« broji 210 djece predškolske dobi, a njihov broj stalno raste

EKIPA IZ IGRAONICE – Cvita Jelenović, Viktorija Deković, Loren Kenji, Andro Sitar, Martina Karlović, David Sulić (gornji red), Damjan Miljković, Gabriel Vidović, Loren Vukelić, Lukas Peloza, Marta Brozičević i Luka Strahija s trenericom Draganom Ciganović

S. DRECHSLER

Ciganović: Naša djeca kući odlaze sretna i zadovoljna

Iz godine u godinu broj djece koja dolaze u našu igraonicu sve je veći, ljudi prepoznaju naš rad i kvalitetu, a mi dobivamo potvrdu da dobro radimo – kaže voditeljica igraonice Dragana Ciganović

Ivana VAUPOTIĆ

RIJEKA Četvrtak je definitivno najbolji dan u tjednu. Barem ako se pita polaznike atletske igraonice »Kvarnera« koji jedva čekaju svojih sat vremena treninga tijekom kojih kroz igru uče osnovne elemente »kraljice sportova«. Na repertoaru su morski pas, policajac, ledena baba i ribar. »Ne znaš kako se igra ribar?«, čudi se petogodišnji Andro i potom objašnjava.

– Ribar lovi ribu, kada je ulovi uhvati se s njom za ruke i onda oni zajedno dalje love. I tako dok ne ulove sve koji se igraju. Ja sam, srećom, jako brz pa me teško ulove – rekao je Andro, jedan od polaznika igraonice.

– Meni je najbolji morski pas, rijetko kad izgubim život jer sam brza. Zapravo, znali su me nekad i uloviti, ali to je bilo dok nisam imala ove tenisice – rekla je petogodišnja Marta kojoj su prošloga četvrtka, između ostalog, društvo na treningu radili i brz k'o munja Lukas, Gabriel, Loren, Viktorija i Luka koji, uz Ivana koji je iz opravdanih razloga propustio omiljenih sat vremena druženja u atletskoj dvorani na Kantridi, slovi za najbržeg člana ove grupe djevojčica i dječaka četiri i pet godina starosti. Luka je inače sin nekadašnjega plivača »Primorja Croatia osiguranja«, danas direktora riječkih bazena Marka Strahije. No, atletiku voli više od plivanja.

> *Meni je najbolji morski pas, rijetko kad izgubim život jer sam brza. Zapravo, znali su me nekad i uloviti, ali to je bilo dok nisam imala ove tenisice*
>
> Marta Brozičević

> *Ribar lovi ribu, kada je ulovi uhvati se s njom za ruke i onda oni zajedno dalje love. I tako dok ne ulove sve koji se igraju. Ja sam, srećom, jako brz pa me teško ulove*
>
> Andro Sitar

Velik interes

– Ma, trenirao sam plivanje, ali sam se ispisao. Zašto? Atletika mi je bolja jer se ne moram skidati. S tim se slaže i moj tata, tako da ću i dalje dolaziti na treninge. Ovdje mi je super, a imamo i super trenericu koju svi slušamo – rekao je Luka.

Super trenerica je Dragana Ciganović, nekadašnja atletičarka, a danas trenerica »Kvarnera«, koja igraonicu vodi od 2001. godine. Tada je radila s troje djece, danas se njihov broj popeo na čak 210 polaznika predškolske dobi. I stalno raste.

– Sretna i zadovoljna djeca naša su najbolja reklama. Naravno, u kombinaciji sa zadovoljnim roditeljima. Iz godine u godinu broj djece koja dolaze u našu igraonicu sve je veći, ljudi prepoznaju naš rad i kvalitetu, a mi dobivamo potvrdu da dobro radimo. U prilog nam ide i dvorana koju smo dobili prije nekoliko godina, a koja nam rješava pitanje treninga tijekom zimskih mjeseci kada roditelji vole da njihova djeca treniraju na suhom i toplom – započela je Dragana Ciganović o igraonici »Kvarnera« broj polaznika koje stalno ruši rekorde. Projekt je zaživio prije 20-ak godina na inicijativu nekadašnje atletičarke »Kvarnera« i još uvijek aktualne državne rekorderke u skoku udalj Silvije Babić.

Igra

– Treninzi se održavaju dva puta tjedno, što je dovoljno za taj uzrast, a svaki je trening novi izazov. Jer, prije svega, trening mora biti zanimljiv djeci, stalno moramo raditi na tome da se djeca dobro zabave, kućama odlaze sretna i zadovoljna, ali i da se vrate. Što znači da im na treningu nikako ne smije biti dosadno. Još su uvijek mali, sve im brzo dosadi, stoga stalno moramo mijenjati sadržaje, a pritom im i omogućiti da dobiju što više motoričkih informacija iz raznih sportova i sportskih grana. Djeci je najvažnije da se na početku i na kraju treninga igraju, ali tu su i vježbe koje razvijaju koordinaciju i ravnotežu, vježbe s loptama, vijačama, reketima, preskakanje, provlačenje, penjanje… – nastavila je Dragana Ciganović, koja obožava raditi s djecom, iako priznaje da je to itekako težak posao.

> *Ma, trenirao sam plivanje, ali sam se ispisao. Zašto? Atletika mi je bolja jer se ne moram skidati. S tim se slaže i moj tata, tako da ću i dalje dolaziti na treninge. Ovdje mi je super, a imamo i super trenericu koju svi slušamo*
>
> Luka Strahija

– Stalno moram razmišljati, smišljati i uvoditi nove stvari. Jer se djeca prvenstvo na trening dolaze igrati. Ali, meni je to odlično jer me stalno drže budnom i traže od mene da se paralelno s njima razvijam. Ipak je tu riječ o djeci od 2011. do 2013. godišta, koja su dosta zahtjevna. Radimo u grupama po 15-ero djece, interes za igraonicom je velik i novi se polaznici iz tjedna u tjedan uključuju u rad. Doduše, rijetko kad se dogodi da na trening dođu baš svi, tako da je desetero djece prosjek svake grupe. Sada je sezona gripe pa njihov broj zna biti manji, a premale grupe opet nisu dobre jer djeci bude dosadno ako ih je malo na treningu.

Vježbajmo zajedno i pravimo se Englezi

U rad igraonice uključena su i djeca 2014. i 2015. godišta koja jednom tjedno na trening dolaze zajedno s roditeljima.

– Riječ je o programu Vježbajmo zajedno u koji su uključene dvije grupe po 15-ero djece, a u kojem djeca cijeli trening vježbaju s roditeljima. Uče savladati sve kretnje koje su normalne za život, naravno, kroz igru na način da postupno razvijaju koncentraciju i pažnju, tako da u početku prate nekih 15-20 minuta, a na kraju cijeli program – kaže Dragana Ciganović, koja je osmislila i grupu Pravimo se Englezi, odnosno igraonicu na engleskom jeziku.

– Program je isti kao i u igraonici na hrvatskom jeziku, samo nastojim što više pričati na engleskom jeziku, što je kod djece naišlo na jako dobar odaziv. Već znaju neke riječi na engleskom pa im je takav trening još zabavniji i zanimljiviji, a budući da uvijek ne razumiju sve što govorim stalno moraju biti koncentrirana, što je dodatni plus. S time su jako zadovoljni i roditelji jer se im se djeca bave sportom, a pritom uče i strani jezik.

Dvoransko prvenstvo Hrvatske za mlađe juniore

Gržiću zlato, Vrban srebrni

RIJEKA Toni Gržić osvojio je titulu mlađejuniorskoga dvoranskoga prvaka Hrvatske u bacanju kugle hicem od 14,84 metara na prvenstvu što je prošle subote održano u atletskoj dvorani na Kantridi. Mlađi junior »Kvarnera« zlato je garnirao osobnim rekordom koji je popravio za 1,97 metara. Drugo mjesto osvojio je Arijan Tiku (Mladost, 14,56), treći je bio Viktor Veić (Agram, 14,56).

Toni Gržić

Razloga za zadovoljstvo imao je i Matej Vrban, viceprvak Hrvatske u utrci na 60 metara. Do srebra je dotrčao za 7.21 sekundi, dvije stotinke sporije nego u polufinalu u kojem je za 23 stotinke popravio svoj najbolji rezultat i najboljim se rezultatom plasirao u finale. Erik Sluga osvojio je petu poziciju trčavši u finalu 7.40 sekundi, u polufinalu je bio tri stotinke brži pa se u utrku osmorice najbržih plasirao s četvrte pozicije. Titulu prvaka osvojio je Matija Žnidarić (Sloboda Varaždin, 7.13), bronca je pripala Luki Dubajiću (Agram, 7.22).

Rezultati, mlađe juniorke, 60 m: 11. Matea Buha 8.25, 26. Nikolina Buha 8.55, 32. Nika Levak 8.84; **dalj:** 5. Matea Buha 5,11, 11. Erika Žikić 4,86; **kugla:** 7. Paola Klasan 10,76, 8. Ira Čekada 10,32.

Mlađi juniori, 60 m: 2. Matej Vrban 7.21, 5. Erik Sluga 7.40, 29. Alex Perak 8.05; **dalj:** 8. Ivan Ostojić 5,66; **troskok:** 9. Ivan Margetić 10,47; **vis:** 8. Ivan Margetić 165; **kugla:** 1. Toni Gržić 14,84, 10. Karlo Čović Marić 11,50, 11. Sandro Čović Marić 11,31. (I. VA.)

S. DRECHSLER

BRZ K'O MUNJA – Policajac Lukas

S. DRECHSLER

Igra je najvažniji dio treninga u atletskoj igraonici